

12 GRZ 01

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot het convenant regres zorgverzekeraars/aansprakelijkheidsverzekeraars.

Partijen

Partij A: zorgverzekeraar van X

en

Partij B: WA-verzekeraar van een motorrijtuig, bestuurd door Y

Partijen hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen hen is gerezen. De commissie heeft vastgesteld dat beide partijen aangesloten zijn bij het convenant regres zorgverzekeraars/aansprakelijkheidsverzekeraars, en dat de contactpersonen van beide partijen onderling hun standpunten hebben uitgewisseld.

Feitelijke gegevens

In 2009 was – aldus blijkt uit het dossier - de vriend van Y bij Y op bezoek. Deze vriend had de auto van zijn moeder bij zich. Y heeft vervolgens naar vast staat zonder medeweten van de vriend de sleutel van de auto gepakt en is zonder toestemming van de vriend en/of diens moeder in de auto gaan rijden, alhoewel Y geen rijbewijs had. Y reed vervolgens met de auto over een rijbaan in haar woonplaats. Blijkens het dossier inclusief proces-verbaal wilde Y vervolgens afslaan zag daarbij een voetganger, X, over het hoofd. X is blind en liep met een blindenstok over de rijbaan. Terwijl X de stoeprand aan de rechterzijde voelde met zijn blindenstok, is X ter plaatse aangereden door Y en ten val gekomen. Daarbij heeft X ietsel opgelopen. De medische kosten van X zijn door partij A vergoed. Y heeft verklaard dat Y bij de verkeersmanoeuvre de binnenbocht heeft genomen en dat Y last had van de laagstaande zon. Tegen Y is aangifte gedaan van joyriding.

Stellingname van partijen

Partij A stelt dat haar verzekerde geen enkel verwijt treft. De verzekerde is immers nagenoeg blind en liep zichtbaar met een blindenstok. Weliswaar liep verzekerde op de weg in plaats van op de stoep, maar X was al bijna overgestoken en hoefde geen tegemoetkomende verkeer meer verwachten. De verzekerde van partij B heeft 100% schuld, nu Y zonder rijbewijs reed en daarbij de binnenbocht nam en niet uiterst rechts hield.

Partij B stelt dat slechts 40% van de gemaakte kosten vergoed moet worden op basis van het convenant en artikel 185 WVV, nu beide partijen een verkeersfout hebben gemaakt. Het ongeval vond plaats op een gelijkwaardige kruising en de verzekerde van partij B kwam van rechts. Daardoor was de verzekerde van partij B geen tegemoetkomend verkeer. Bovendien heeft de verzekerde van partij A niet op de stoep, maar op de rijbaan gelopen. Daarmee heeft X een risico genomen. Het rijden zonder rijbewijs is een overtreding van strafrechtelijke aard en is niet van toepassing op de verkeersrechtelijke situatie. Beide partijen valt dus iets te verwijten.

Overwegingen van de commissie

De commissie verklaart zich ontvankelijk om het geschil in behandeling te nemen.

Ontegenzeggelijk staat vast dat de bestuurder van de auto verschillende fouten maakte: Y reed zonder rijbewijs, nam bij het naar links afslaan de binnenbocht, reed door terwijl Y verblind werd. Dit wordt door partijen ook niet betwist.

Vraag is echter of de voetganger ook een fout heeft begaan, zoals partij B stelt. De voetganger liep rechts op de rijbaan met zijn blindenstok.

Het Reglement Verkeersregels en Verkeerstekens 1990 bepaalt in artikel 4: *Voetgangers gebruiken het trottoir of het voetpad.* Artikel 49 lid 1 Reglement luidt: *Bestuurders moeten blinden, voorzien van een witte stok met één of meer rode ringen, en overigens alle personen die zich moeilijk voortbewegen, voor laten gaan.*

Vast staat dat de betrokken voetganger blind is in de zin van artikel 49 lid 1 (RVV 1990). Dit wordt door partijen niet betwist en is ook in het proces-verbaal vastgelegd. Op grond van artikel 49 lid 1 RVV 1990 had de automobilist in casu voorrang moeten verlenen aan de voetganger. Het is niet verboden om op de weg te lopen in een woonwijk, en automobilisten moeten binnen de bebouwde kom in algemene zin rekening ermee te houden dat zich mogelijk voetgangers op de weg bevinden. Dit betekent niet dat deze voetgangers in alle gevallen voorrang dienen te krijgen (vgl. HR 7 mei 1996, Verkeersrecht (VR) 1996, 229, Hof Leeuwarden 17 oktober 2001, VR 2002, 65, idem 16 oktober 2002, VR 2003, 36).

De commissie is in dit geval van oordeel dat in dit geval geen sprake van een situatie als omschreven in het vonnis van de Rechtbank Amsterdam 4 december 1985, VR 1989, 31 alwaar sprake was van een voorzichtig handelende (en met matige snelheid rijdende) automobilist en een *onvoorzichtige* blinde die bij het oversteken verzuimd had zich afdoende te oriënteren op het geluid van de naderende auto. In het onderhavige geval liep de voetganger pal langs de stoeprand (waartoe overigens blijkens de feitelijke situatie ter plaatse aanleiding was vanwege het ontbreken van afdoende trottoir) en maakte deze aldus geen bijzondere verkeersmanoeuvre zoals oversteken. De voetganger had geen rekening hoeven te houden met de mogelijke aanwezigheid van een naar links afslaande auto die daarenboven ook nog eens de binnenbocht nam in een niet overzichtelijke (laagstaande zon) situatie. Van overtreding aldus aan de zijde van de voetganger van enig dwingend verkeersvoorschrift, dan wel onvoorzichtigheid bij deelname aan het verkeer als blinde, is naar het oordeel van de commissie geen sprake. Aan de zijde van de automobilist is echter wel sprake van fouten, als hierboven vastgesteld.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat partij B 100% van de medische kosten dient te betalen aan partij A.

Aldus beslist op 16 april 2012 door prof. mr. J.G.J. Rinkes, mr. J.H. de Boer en mr. E.B.M. Denters, leden van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars, in tegenwoordigheid van mw. mr. A.M.G. Keppel, secretaris.

mr. J.G.J. Rinkes
voorzitter

mw. mr. A.M.G. Keppel
secretaris